

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 54/25

Luxembourg, 29. april 2025

Sodba Sodišča v zadevi C-453/23 | Prezydent Miasta Mielca

Državne pomoči: Sodišče je pojasnilo okoliščine, v katerih so lahko davčne oprostitve s pravom Unije prepovedane

Na Poljskem je bila podjetju zavrnjena oprostitve davka na nepremičnine, ki je predvidena, kadar je zemljišče opremljeno z železniško infrastrukturo, ki je na voljo prevoznikom v železniškem prometu, in sicer z utemeljitvijo, da bi bila odobritev oprostitve v nasprotju s pravom Unije na področju državnih pomoči. Poljsko vrhovno upravno sodišče je v zvezi s tem Sodišču postavilo vprašanje. Sodišče je odločilo, da splošna in abstraktna oprostitve, kot je ta, ki je določena v poljskem pravu, načeloma ne pomeni državne pomoči, ker ne daje selektivne prednosti. Zdi se, da ta oprostitve ni povezana s posebnimi značilnostmi upravičenih podjetij ali njihovih dejavnosti in da ni del očitno diskriminatornega sistema. Na podlagi nevtralnega merila se uporablja za različne akterje, vključno s podjetji različnih velikosti in sektorjev ter negospodarskimi subjekti. Poleg tega ima dvojni cilj: proračunski in okoljski. Vendar mora nacionalno sodišče presoditi, ali zadevna shema oprostitve pomeni državno pomoč ali ne.

Poljsko podjetje, ki ima na svojih zemljiščih železniški stranski tir v zasebni lasti, se je odločilo, da ga da na voljo prevozniku v železniškem prometu, da bi bilo oproščeno plačila davka na nepremičnine. Za to je od pristojnega organa zahtevalo izdajo davčnega stališča, s katerim bi bila potrjena njegova pravica do te oprostitve.

Čeprav je podjetje izpolnilo vse pogoje, določene v poljskem pravu, mu je bila oprostitve zavrnjena, ker naj bi v skladu s pravom Unije pomenila nezakonito državno pomoč, ker ni bila predhodno priglašena Komisiji.

Podjetje to zavrnitev izpodbija pred poljskimi sodišči. Poljsko vrhovno upravno sodišče ni bilo prepričano, ali je to oprostitve plačila davka na nepremičnine mogoče opredeliti kot državno pomoč glede na pravo Unije,¹ zato se je obrnilo na Sodišče. Izvedeti je želelo, ali ta oprostitve upravičencem daje selektivno prednost in izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco.

Po presoji Sodišča **se zdi, da zadevna oprostitve plačila davka na nepremičnine ne daje selektivne prednosti in da torej ni državna pomoč. Vendar mora o tem dokončno odločiti nacionalno sodišče.**

Sodišče je pri analizi izhajalo iz predpostavke, da je pravna ureditev davka na nepremičnine, kot jo določa poljski zakon, „običajna“ davčna ureditev, glede na katero se presoja morebitna selektivnost oprostitve. Ta ureditev se uporablja za vse lastnike ali imetnike nepremičnin in opredeljuje sestavne dele davka na nepremičnine, vključno z zadevno oprostitvijo.

Splošne in abstraktne oprostitve, ki je vezana na neposredni davek, kot je ta, ki jo določa poljsko pravo, **pa načeloma ni mogoče šteti za državno pomoč**. Namreč, ker se domneva, da je del „običajne“ davčne ureditve, na splošno ne daje selektivne prednosti.

Vendar obstajata dva položaja, v katerih bi lahko bila taka oprostitve selektivna. Na eni strani, kadar je ta oprostitve del davčne ureditve, oblikovane po očitno diskriminatornih parametrih. Na drugi strani, kadar se pogoji, ki jih upoštevna ureditev določa za upravičenost do te oprostitve, nanašajo na eno ali več posebnih značilnosti upravičenih podjetij, pri čemer so te značilnosti neločljivo povezane z naravo teh podjetij ali naravo njihovih

dejavnosti, tako da navedena podjetja tvorijo skladno kategorijo.

V obravnavanem primeru je zadevna oprostitvev odobrena davčnim zavezancem, če imajo med drugim v lasti zemljišče, ki je del železniške infrastrukture in je na voljo prevoznikom v železniškem prometu. **Zdi se torej, da ta pogoj niti pravno niti dejansko ni povezan s posebnimi značilnostmi podjetij, ki so upravičena do te oprostitve**, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče. Prav tako se ne zdi, da je del davčne ureditve, ki je oblikovana po očitno diskriminatornih parametrih.

Tako se zdi, da je do te oprostitve lahko upravičena heterogena skupina upravičencev, ki vključuje negospodarske subjekte in podjetja zelo različnih velikosti in sektorjev dejavnosti. **Dejstvo, da so lahko samo podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitvev, upravičena do oprostitve, samo po sebi ne zadostuje za to, da bi se štela za selektivno.**

Poleg tega zgoraj navedena oprostitvev ne sledi le proračunskemu, ampak tudi okoljskemu cilju, ki spodbuja obnovo opuščenih železniških stranskih tirov in uporabo te vrste prevoza. V okviru svoje davčne avtonomije lahko država članica z neposrednim obdavčenjem poleg izključno proračunskega cilja legitimno sledi enemu ali več drugim ciljem, ki glede na primer skupaj predstavljajo cilj upoštevnega referenčnega okvira.

Če pa bi nacionalno sodišče menilo, da zadevna oprostitvev daje selektivno prednost, bi bilo treba nato preučiti, ali glede na svoje splošne značilnosti izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco. V zvezi s tem je Sodišče poudarilo, da razbremenitev podjetja stroškov, ki bi jih običajno moralo plačati v gospodarskem sektorju, ki se je liberaliziral na ravni Unije, načeloma izkrivlja pogoje konkurence.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 22964106.

Ostanite povezani!

¹ Člen 107(1) PDEU.